רבעון למתמטיקה 9

בעיות אהדות בתורת המספרים*

פאול ארדש

רסימה זו דנה בבעיות אחדות בלתי קשורות ביניהן.

1) שתי סדרות אין-סופיות של מספרים שלמיםa₁<a₂<... ו נקראות על-ידי הרשמן [1] מתרחקות (זו מזו) אם לכל A מספר הפתרונות של (גן מזו) אם לכל A מספר הפתרונות של (גן מספר הוא סופי. שרפינסקי [2] בנה c (c מסמן את עצמת הרצף) סדרות של מספרים שלמים שכל שתים מהן מתרחקות, למשל כל שתים מן הסדרות

$$S_{\alpha} = \{2^{n+} [n^{\alpha}]\}, n=1,2,... (voc 0 < \alpha)$$

מתרחקות. הרשמן [1] הוכיח שקימים אמספרים ממשיים a, 2, 2014, כך שכל שתים מן הסדרות n=1,2,..., [a ⁿ], בבנה, בלי שמוש באכסיומת הבחירה, קבוצה מעצמת c של מספרים ממשיים {a_t}, כך שכל שתים מהסדרות [a_tⁿ] מתרחקות.

הרשכן [1] העיר שאם הסדרות [aⁿ] ו [aⁿ], אינן , n=1,2,..., [bⁿ] העיר שאם הסדרות (מ

$$\left|\frac{\log a}{\log b} - \frac{p}{q}\right| < 1/b^p \tag{1}$$

אין-סוף פתרונות במספרים שלמים q ו p. (ואכן ברור ש (1) נכון, כי אם ל A>|a^q-b^p| יש ב A מסוים אין-סוף פתרונות, נקבל על-ידי לוגרתמיזציה כי ל a^q-b^p| יש אין-סוף פתרונות, ו (1) נובע אפוא כי ל q log a - p log b|<2A/b^p. על-ידי חלוק ב d log b).

נבנה עתהקבוצה של מספרים חיוביים x, 1×1×⁹, כך שאף אחד מן המספרים x¹/xt, גלא ימלא את (1). אם נשים a_t=e תהיינה אפוא כל שתים מן הסדרות [n [a [1] ו [b] מתרחקות, מה שמשלים את הוכחת משפשנו. מספר ממשי ג נקרא מספר-ליוביל אם אי-השויון

 $|\alpha - \frac{p}{q}| < 1/q^m$ (2)

פתיר לכל 0<m במספרים שלמים g ו q. מתוך ההגדרה נובע בברור של-(2) יש באמת אין-סוף פתרונות במספרים שלמים g ו q.

נבנה קבוצה מעצמת o של מספרים ממטיים חיוביים {xt, 1>t, 1>50, כך שאף אחד מן המספרים xt, 1xt, 1>2/10<t לא יהיה מספר-ליוביל, ובכן על אחת כמה וכמה שאף אחד²מהם לא ימלא את (1), ומספשנו יהא מוכח.

נגדיר u_n=2^{3ⁿ}. יהי

$$x_t = \sum_{n=1}^{\infty} 1/2^{\lfloor u_n t \rfloor}$$
, 9/10

תחלה נזדקק למשפש-העזר הבא:

* נתקבל יח בניסן תסטו (10.4.55).

משפט-עזר. יהי α מספר ממשי. נניח שקיפת סדרה אין-סופית של מספרים משפט-עזר. הממלאים, בשביל מספר שלם מסוים a, הממלאים, בשביל מספר של

$$b_{n+1} < b_n^{c_1}, |\alpha - \frac{a_n}{b_n}| < 1/2b_n^2, (a_n, b_n) = 1$$
 (3)

C1,C2,...) מסמנים קבועים מחלטים). אזי אין a מספר-ליוביל.

מספט-עזר זה הוא כמובן ידוע, ולא נוכיחנו אלא לשם השלמית. יהי P, מספט-עזר זה הוא כמובן ידוע, ולא נוכיחנו אלא לשם השלמית. יהי P, מספר שלם. בשביל מ מסוים מוכרח להיות _nd<q<b. ובכן לפי (3).

$$|\mathbf{x} - \frac{p}{q}| \ge |\frac{p}{q} - \frac{a_n}{b_n}| - |\frac{a_n}{b_n} - \alpha| > \frac{1}{qb_n} - \frac{1}{2b_n^2} \ge \frac{1}{2qb_n} > \frac{1}{2q}$$

או בשביל m>1+c, יש ל (3) רק מספר סופי של פתרונות, ומכאן כי א איננו מספר-ליוביל, מה שהיה להוכיח.

$$\begin{array}{c} \begin{array}{c} \begin{array}{c} & \text{``n''} \\ n \\ & \Sigma \\ & \Sigma \\ & k=1 \end{array} & \left(\frac{1}{2} \left[\begin{array}{c} u_{k} t_{2} \right] \\ & & k=1 \end{array} \right] \\ \end{array} \right) \\ \begin{array}{c} \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} \right] \\ & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c} x \\ & x_{t_{1}} \end{array} & \left[\begin{array}{c}$$

 $f_n < 22^{[u_n t_1]}$ הם מספרים אי-זוגיים ו $(e_n, f_n) = 1$ באשר n_n הם מספרים אי-זוגיים ו $(e_n, f_n) = 1$. ברוד כי

$$2^{u_{n}(t_{2}-t_{1})-1} \leq 2^{[u_{n}t_{2}]-[u_{n}t_{1}]} \leq b_{n}' < 2.2^{[u_{n}t_{2}]} < 2^{u_{n}+1}$$
(4)

על-ידי חשבון פשום בשביל n>n_o נקבל אפוא

$$|x_{t_2}/x_{t_1} - a_n'/b_n'| < c_2/2^{u_{n+1}t_1} < 1/2b_n'^2$$
(5)

$$(2b_n^2 < 8.2^{2u_n} < 2^{u_{n+1} \cdot \frac{9}{10}} < 2^{u_{n+1} t_1} : (4)$$
 (4) (הואיל ולפי)

נסדר עתה את b₁<b₂<... נסדר ונקבל סדרה b₁<b₂. קל לראות שבשביל n>n₀

$$c_1 > q/(t_2-t_1)^2 \longrightarrow b_{n+1} < b_n^{c_1}$$
 (6)

 $u_{k+1} = u_{k+1} + 1$ לשם הוכחת (6) יהי m גדול. נגדיר $m \leq m < 2$. ובכן

$$2^{\rm u} k_{\rm s} \frac{1}{2} m^{1/3}$$
. (7)

$$z^{u_{1}(t_{2}-t_{1})-1} < 4m^{3} z^{u_{1-1}(t_{2}-t_{1})-1} < m \leq 2^{u_{1}(t_{2}-t_{1})-1}$$

ע (10) גובע אפוא שקים ל, למשל $b_s=b_1$ הממלא משלים (10) גובע אפוא שקים ל, למשל $b_s=b_s$, הממלא משים (10) $m ≤ b_s < 2.(2m)$

ם (8) ו (10) נובע אפוא כי r^{c_1} ו $s > r^{c_1}$ ו $q/(t_2-t_1)^2$ לכל $b_s < b_r^{c_1}$ ו $r = r^{c_1}$ ו ת גדול (10) לסדי, מה שמשלים את הוכחת (6).

בעזרת משפט-העזר נובע מ (5) ו (6) כי x_{t2}/x איננו מספר-ליוביל וברור כי אותו דבר נכון בשביל x_{t1}/x (שכן אם α הוא מספר-לייביל, גם 1/α הוא מספר-ליוביל), והוכחתנו הושלמה.

יהיה מעניך להוכיח קיום שדה של מספרים ממשיים מעצמת c שאינו מכיל שום מספרי-ליוביל אירציונליים. לא הצלחתי אפילו להוכיח קיום חוג של מספרים ממשיים מעצמת c שאינו מכיל שום מספרי-ליוביל אירציונליים.

2) כמה בעיות בתורת-המספרים האדיטיבית הובילו אותי לבעיה הבאה:
2) כמה בעיות בתורת-המספרים האדיטיבית הובילו אותי לבעיה הבאה:
*היו a₁,a₂,...,a_{2n} מספרים שלמים שונים הממלאים 1≤a ≤4n ויסמנו
*היו b₁,b₂,...,b_{2n} מספרים השלמים הנותרים מתוך הרוח (1,4n). האם נכון b₁,b₂,...,b_{2n} שקים תמיד מספר שלם ל כך שמספר הפתרונות של a₁+t=b₁ גדול מ ח או שוה שקים תמיד מספר שלם ל ח. לא הצלחתי להכריע בבעיה זו. בשימנו i+1=a₁

 $n/2 \le n_i + t = b_j$ קל לראות שקים תמיד ל כך שמספר הפתרונות של $a_i + t = b_j$ הוא -4n < x < 4n, $a_i + x = b_j$ כדי לראות זאת נשים אל לב כי מספר תפתרונות של -4n < x < 4n, $a_i + x = b_j$ כדי לראות זאת נשים אל לב כי מספר תפתרונות של -4n < x < 4n, $a_i + x = b_j$ הוא -4n < x < 4n, $a_i + x = b_j$ הוא -4n < x < 4n, $a_i + x = b_j$ הוא $-2n < a_i + a_i + a_i + a_i + t = b_i$ הוא $a_i + t = b_i$ הוא $a_i + t = b_i$

גמסן ב (A(n) את מספר המספרים השלמים 1≤m≤n² הנתנים להכתב (3 כמכפלת שני מספרים שלמים שאינם עולים על n, נוכיה ש

 $\lim_{n\to\infty} \underline{A(n)/n^2} = 0$

כאמת, נוכיח שבשביל מ>0 מסוים

$$A(n) = \gamma \left(\frac{n^2}{(\log n)^{\alpha}} \right)$$
(11)

נסמן ב f(k) את מספר הגורמים הראשוניים של א, כשגורמים כפולים נחשבים לפי כפילותם. מסקנה ידועה של הרדי ורסנוין [4] שוענת שכמעש בשביל כל א, f(k)=(1+o(1))loglog k ביתר דיוק, לכל ש קים α כך שמספר המספרים השלמים n>א שבשבילם f(k)<(1+ε)loglog k או f(k)<(1-ε)loglog k הוא o(n/(log n)^α).

נחלק עתה את המספרים השלמים מצורת

$$a.b, 1 \le a, b \le n$$

לשתי מחלקות. למחלקה הראשונה שיכים המספרים השלמים שבשבילם קימים כבחת שני אי-השויונות f(a)>2/loglog n ו f(a)-2/loglog n, ברור כי f(a)-2/loglog n (4/(-n)loglog(n²). מכאן לפי מסקנת הרדי ורמנוין, מספר המספרים השלמים במחלקה הראשונה הוא (f(a)(log n). בשביל המספרים השלמים במחלקה השניה נוכל להניח כי f(a) f(a). אולם אז שוב לפי מסקנת הרדי ורמנוין, מספר הבחירות האפשריות בשביל א הוא ^α(n)(log n).

47

ובכן מספר המספרים השלמים במחלקה השניה הוא גם כן (o(n/(log n)^a), מה שמשלים את הוכחת (11).

נְראה כי קשה לתת בוסחה אסמפטושית בשביל (A(n), או אפילו לקבע את . החסם העליון הקטן ביותר של ה α−ים שבשבילם קים (11).

בעיה אחרת שונה במקצת שאינני יכול לפתר אותה היא הבאה: תהיינה בעיה אחרת שונה במקצת שאינני יכול לפתר אותה היא הבאה: תהיינה אספרים שלמים שבשבילן המכפלות ti-b₂<...>אס מסקנה זו המכפלות היא בלי ספק שובה ביותר, הואיל ואפשר לבחר את ה a-ים כמספרים נכונה, היא בלי ספק שובה ביותר, הואיל ואפשר לבחר את ה a-ים כמספרים נכונה, היא בלי ספק שובה ביותר, הואיל ואפשר לבחר את ה a-ים כמספרים השלמים <<u>n</u>/2. שיטה אחרת היא לבחר את ה a-ים כמספרים השלמים שכל גורמיהם הראשוניים הם =1 (mod 4). ואת ה d-ים כמספרים השלמים שכל גורמיהם הראשוניים הם =3 (mod 4).

האוניברסיטה העברית בירושלים

SOME REMARKS ON NUMBER THEORY (Summary) Paul Erdös

1) Hartman defines that two sequences $a_1 < a_2 < \cdots$ and $b_1 < b_2 < \cdots$ are far apart if for any A there are only a finite number of solutions of $|a_1-b_j| < A$. He proves that there exists a set of real numbers $\{a_{\alpha}\}, \alpha < \alpha_1$ of power \aleph_1 so that any two of the sequences $[a_{\alpha}^n], n=1,2,\cdots$ are far apart.

We show without using the axiom of choice that there exists a set $\{a_t\}$ of real numbers of power c so that any two of the sequences $[a_t^{-1}]$, n=1,2,... are far apart. In connection with the proof the following question arises: Does there exist a field of real numbers of power c no element of which is a Liouville number? I could not decide this question.

2) Let $1 \le a_1 \le a_2 \le \dots \le a_{2n} \le 4n$ be 2n arbitrary integers. b_1, b_2, \dots b, are the other 2n integers of the interval (1, 4n). I show that there exists an integer x so that there are at least n/2 b's among the integers $a_1 + x$. Scherk improved this to $(2 - \sqrt{2})n$. It is not known whether this can further be improved to n.

3) I prove that the number of integers not exceeding n^2 which can be written as the product of two integers not exceeding n is $o(n^2)$. I also state the following conjecture: Let $a_1 < a_2 < \ldots < a_x < n$; $b_1 < b_2 < \ldots < b_x < n$ be two sequences of integers for which all the products $a_1 b_1$ are different. Is it then true that

$$x \cdot y < c \frac{n^2}{\log n}?$$

Hebrew University of Jerusalem

48_